

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

48 Si autem dixerit malus seruus ille in corde suo, Moram facit dominus meus venire:
 49 Et ceperit percutere conseruos suos, manducet autem & bibat cum ebriosis.
 50 Veniet dominus serui illius in die qua non sperat, & hora qua ignorat,
 51 Et diuidet eum, partemque eius ponet cum hypocritis, illic erit fletus & stridor dentium.

CAP. XXV.

1 Tunc simile erit regnum exlorum decem virginibus, quae accipientes lampades suas exierunt obuiam sponso & sponse.
 2 Quinque autem ex eis erant fatuae, & quinque prudentes.
 3 Sed quinque fatuae acceptis lampadibus, non sumpturunt oleum secum:
 4 Prudentes vero acceperunt oleum in vasis suis cum lampadibus.
 5 Moram autem faciente sponso, dormitauerunt omnes & dormierunt.
 6 Media autem nocte clamor factus est, Ecce sponsus venit, exite obuiam ei.
 7 Tunc surrexerunt omnes virgines illae, & ornauerunt lampades suas.
 8 Fatuae autem sapientibus dixerunt, Date nobis de oleo vestro, quia lampades nostrae extinguntur.

48 εαν δε ειπει ο κακός δουλος οτι ο κυριος ουκ ελθει, 49 και αρχηται τοπεινην τω δουλου, εδιδου δε και πινει, μιν μεθυσοντων 50 η δε ο κυριος το δουλου ελθων ουκ εμενη εν το παροδοκα, και ουκ εωρα η ουκ εγνωσκει 51 και διεμενησεν αυτου, και το μέρος αυτου μιν κατακεισθησεν, και εκει εσται ο κλαυθρος και ο βρυγμος των οδοντων.

Κεφ. κε.
 1 Τον ομοιωσθησεται η βασιλεια του ουρανω δεκα παρθενους, αι ηγες λαβουσαι τας λαμπαδας αυτων, ηλθον εις α παντησιν του θυμου. 2 πντι δε ησων ον αυτων φρονιμοι, και αι πντη μορα 3 αι ητες μορα λαβουσαι τας λαμπαδας αυτων, ουκ ελαβον μη εσθησθησαν. 4 αι δε φρονιμοι ελαβον ελαιον εν τω αγγείοις αυτων, μιν λαμπαδων αυτων. 5 ηρξεν ο κος δε του θυμου, ουτα εαν πασαι, και ελθουσιν. 6 μητις δε κυριος, κραυγη γενεσθαι του θυμου ερχεται, ερχεσθε εις απαντησιν αυτων. 7 τον ηρξεν πασαι αι παρθενοι εκλησιν, και ευσμησται τας λαμπαδας αυτων. 8 αι δε μορα τας φρονιμοις ειπον, δετε θυμο ουκ εωρα η μη, οη αι λαμπαδες ημων σβησονται.

tardat quia dominus meus in corde suo malus seruus dixerit autem 48
 comedens & fuerit conseruos suos percutere & ceperit aduentum
 49 et ceperit percutere conseruos suos, manducet et bibat cum ebriosis
 50 Veniet dominus serui illius in die qua non sperat, et hora qua ignorat
 51 et diuidet eum & ponet partem eius cum hypocritis, illic erit fletus & stridor dentium & stridor fletus erit illic vultum affumetur ei
 52 et non habebit partem eius cum iustis
 53 et non habebit partem eius cum iustis
 54 et non habebit partem eius cum iustis
 55 et non habebit partem eius cum iustis
 56 et non habebit partem eius cum iustis
 57 et non habebit partem eius cum iustis
 58 et non habebit partem eius cum iustis
 59 et non habebit partem eius cum iustis
 60 et non habebit partem eius cum iustis
 61 et non habebit partem eius cum iustis
 62 et non habebit partem eius cum iustis
 63 et non habebit partem eius cum iustis
 64 et non habebit partem eius cum iustis
 65 et non habebit partem eius cum iustis
 66 et non habebit partem eius cum iustis
 67 et non habebit partem eius cum iustis
 68 et non habebit partem eius cum iustis
 69 et non habebit partem eius cum iustis
 70 et non habebit partem eius cum iustis
 71 et non habebit partem eius cum iustis
 72 et non habebit partem eius cum iustis
 73 et non habebit partem eius cum iustis
 74 et non habebit partem eius cum iustis
 75 et non habebit partem eius cum iustis
 76 et non habebit partem eius cum iustis
 77 et non habebit partem eius cum iustis
 78 et non habebit partem eius cum iustis
 79 et non habebit partem eius cum iustis
 80 et non habebit partem eius cum iustis
 81 et non habebit partem eius cum iustis
 82 et non habebit partem eius cum iustis
 83 et non habebit partem eius cum iustis
 84 et non habebit partem eius cum iustis
 85 et non habebit partem eius cum iustis
 86 et non habebit partem eius cum iustis
 87 et non habebit partem eius cum iustis
 88 et non habebit partem eius cum iustis
 89 et non habebit partem eius cum iustis
 90 et non habebit partem eius cum iustis

25 Caput
קפלאון כה

sanctarum & mulietum passionis secundae noctis tertiae stasio
 1 Tunc simile erit regnum exlorum decem virginibus, quae accipientes lampades suas exierunt obuiam sponso & sponse.
 2 Quinque autem ex eis erant fatuae, & quinque prudentes.
 3 Sed quinque fatuae acceptis lampadibus, non sumpturunt oleum secum:
 4 Prudentes vero acceperunt oleum in vasis suis cum lampadibus.
 5 Moram autem faciente sponso, dormitauerunt omnes & dormierunt.
 6 Media autem nocte clamor factus est, Ecce sponsus venit, exite obuiam ei.
 7 Tunc surrexerunt omnes virgines illae, & ornauerunt lampades suas.
 8 Fatuae autem sapientibus dixerunt, Date nobis de oleo vestro, quia lampades nostrae extinguntur.

48 εαν δε ειπει ο κακός δουλος οτι ο κυριος ουκ ελθει, 49 και αρχηται τοπεινην τω δουλου, εδιδου δε και πινει, μιν μεθυσοντων 50 η δε ο κυριος το δουλου ελθων ουκ εμενη εν το παροδοκα, και ουκ εωρα η ουκ εγνωσκει 51 και διεμενησεν αυτου, και το μέρος αυτου μιν κατακεισθησεν, και εκει εσται ο κλαυθρος και ο βρυγμος των οδοντων.

Κεφ. κε.
 1 Τον ομοιωσθησεται η βασιλεια του ουρανω δεκα παρθενους, αι ηγες λαβουσαι τας λαμπαδας αυτων, ηλθον εις α παντησιν του θυμου. 2 πντι δε ησων ον αυτων φρονιμοι, και αι πντη μορα 3 αι ητες μορα λαβουσαι τας λαμπαδας αυτων, ουκ ελαβον μη εσθησθησαν. 4 αι δε φρονιμοι ελαβον ελαιον εν τω αγγείοις αυτων, μιν λαμπαδων αυτων. 5 ηρξεν ο κος δε του θυμου, ουτα εαν πασαι, και ελθουσιν. 6 μητις δε κυριος, κραυγη γενεσθαι του θυμου ερχεται, ερχεσθε εις απαντησιν αυτων. 7 τον ηρξεν πασαι αι παρθενοι εκλησιν, και ευσμησται τας λαμπαδας αυτων. 8 αι δε μορα τας φρονιμοις ειπον, δετε θυμο ουκ εωρα η μη, οη αι λαμπαδες ημων σβησονται.

fed & vobis nobis sufficiat non ne & dixerunt sapientes illæ respōderūt
 עני הננין הכימתא ואמרן למא לא נספק לן ולכין אלא
 ad emendū irent & dum vobis & emite qui vendunt eos ad ite
 זלון לות אולן דמוזבון וחבנין לכין וכר אולן למוזבן
 chorī in domum eū eo intrarūt erāt quæ paratæ & hæ sponfus venit
 אתא חתנא ואילין דמטיבין הוי עלי עמה לבית הלולא
 virgines illæ etiam veniūt verō nouissimē ianua & clausa est
 ואתתהר חרעא 11 בהרתא דין אתי אר הנין בתולתא
 & ait respōdit verō ille nobis aperi Dñe noster Dñe noster & dixerūt aliz
 אחרניתא ואמרן מרן מרן פתח לן 12 הו דין ענא ואמר
 vigilate vos ego noui quia non vobis ego dico amen eis
 להין אמין אמר אנא לכין דלא ידע אנא לכין 13 אתתערו
 horam neque illum diem estis scientes quia non ergo
 הכיל דלא ידעין אנתון ליומא הו ולא לשעתא :

9 Responderunt prudentes, dicentes, Ne forte non sufficiat nobis & vobis, ite potius ad vendentes, & emite vobis.
 10 Dum autem irent emere, venit Sponfus: & quæ paratæ erant, intrauerunt cum eo ad nuptias, & clausa est ianua.
 11 Nouissimè verò veniunt & reliquæ virgines, dicentes, Domine, Domine, aperi nobis.
 12 At ille respondens, ait, Amen dico vobis, nescio vos.
 13 Vigilate itaque, quia nescitis diem neque horam.

sacerdotum in sabbatho vnus
 דהר בשבט דכהנא

eis & tradidit seruos suos, vocauit q peregrè pfectus est enī vir ficti
 איך נברא ניר דחוק קרא לעברוהו ואשלם להון 14
 & est cui duo & est talenta quinque cui dedit est possessionē suā
 קנינה 15 אית דיהב לה המט בכרין ואית דתרתין ואית
 autem abiiit statim & peregrè pfectus est p priā virtutē iuxta viro viro cui vnum
 דחדא אנש אנש איך חילה וחוק מחדא 16 אול דין
 alia quique & lucratus est p ea negotia est talēta quique q accepit ille
 הו דנסכ המט בכרין אתתנר בהין ויתר המט אחרנין
 verō is alia duo negotiādo lucratus est q duo ille & similiter
 והכורת הו דתרתין אתתנר תרתין אחרנין 17 חו דין
 post domini sui argentū & abscondit in terram fodit abie vnū q accepit
 דנסכ הדא אול הפר בארעא וששי כספא דמרה 19 בתר
 ab illis & accepit illorū seruorum dominus venit multum tempus verō
 דין וכנא סניא אתא מרהון דעבדא הנון ונסכ מנהון
 rationem
 חושבנא :

14 Sicut enim homo peregrè proficiscens, vocauit seruos suos & tradidit illis bona sua.
 15 Et vni dedit quinque talenta, alij autem duo, alij verò vnum: vnicuique secundum propriam virtutē: & profectus est statim.
 16 Abiit autem qui quinque talenta acceperat, & operatus est in eis, & lucratus est alia quinque.
 17 Similiter & qui duo acceperat, lucratus est alia duo.
 18 Qui autem vnum acceperat, abiens, fodit in terrā, & abscondit pecuniam domini sui.
 19 Post multum verò temporis venit dominus seruorum illorum, & posuit rationem cum eis

9 ἀπεκριθῆσαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι, μήποτε ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν καὶ ὑμῶν· περὸ ἐστὶ δὲ μάλλον ἰσχυρὸς ὁ κύριός τε, καὶ ἀποκριθεὶς εἰς αὐτὰς· 10 ἀποκριθῆσαν δὲ αὐταὶ ὡς ἐροῦσαι, ἡλθὺν ὁ κυριός, καὶ αἱ φρόνιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν βασιλίαν, καὶ κλείσθη ἡ θύρα. 11 ὕστερον δὲ ἤρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγουσαι, κύριε, κύριε, ἀνοίξον ἡμῖν. 12 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, ἀμείω λέγω ὑμῖν, ἡ σὺ δὲ ὑμῶν. 13 γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐ οἴδατε τὴν ἡμέραν ἢ τὴν ἑσπέραν, ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. 14 ὡς ἄρα ἴδοι ἀπὸ τῶν δούλων, ἔκλεισεν τὸς θύρας τοῦ δούλου, καὶ παρῆσαν αὐτοῖς τὰς θύρας, καὶ αὐτοὶ ἔπαρρησαν αὐτῷ. 15 καὶ ὁ κύριος εἶπεν, ἰδοὺ ἐστὶν ἡμέρα καὶ ἡσπέρα, καὶ οὐ οἴδατε τὴν ἡμέραν ἢ τὴν ἑσπέραν. 16 περὸ θύρας δὲ ὁ κύριος κλείσει, καὶ οὐ οἴδατε τὴν ἡμέραν ἢ τὴν ἑσπέραν. 17 ὡς οὖν ἴδοι ἀπὸ τῶν δούλων, ἔκλεισεν τὸς θύρας τοῦ δούλου, καὶ αὐτοὶ ἔπαρρησαν αὐτῷ. 18 ὁ δὲ κύριος εἶπεν, ἰδοὺ ἐστὶν ἡμέρα καὶ ἡσπέρα, καὶ οὐ οἴδατε τὴν ἡμέραν ἢ τὴν ἑσπέραν. 19 μὴ δὲ γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐ οἴδατε τὴν ἡμέραν ἢ τὴν ἑσπέραν.

20 Et accedens qui quinque talenta acceperat, obtulit alia quinque talenta, dicens, Domine, quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque super lucratus sum.

21 Ait illi dominus eius, Euge, serue bone & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam: intra in gaudium domini tui.

22 Accessit autem & qui duo talenta acceperat, & ait, Domine, duo talenta tradidisti mihi, ecce alia duo super lucratus sum.

23 Ait illi dominus eius, Euge, serue bone & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam: intra in gaudium domini tui.

24 Accedens autem & qui unum talentum acceperat, ait, Domine, scio quia homo durus es, metis ubi non seminasti, & congregas ubi non sparisti:

25 Et timens abii, & abscondi talentum tuum in terra: ecce habes quod tuum est.

26 Respondens autem dominus eius, dixit ei, Serue male & piger, sciebas quia meto ubi non semino, & congrego ubi non sparsi:

27 Oportuit ergo te committere pecuniam meam numulariis, & veniens ego recepissem utique quod meum est cum usura.

28 Tollite itaque ab eo talentum, & date ei qui habet decem talenta.

aliam quinque & obtulit talenta quinque fuerat q accepit is & accessit
20 וקרב הו דנסב הוא חמש ככרין וקרב חמש אחרנין
lucratu sum alia quinque ecce mihi dedisti talenta quinq. Dne mi & dixi
ואמר מרי חמש ככרין יהבת לי הא חמש אחרנין אתתנת

leui super & fidelis bone serue bene est dominus ei illi ait super ea
עליהן: 21 אמר לה מרה או עבדא טבא ומהימנא על קליל
domini tui in gaudium intra constituam te multa super fuisti fidelis
מהימן הוית על סני אקיימך עול להדותרה דמךך
dedisti talenta duo domine mi & ait talenta qui duo is & accessit

22 וקרב הו דתרתין ככרין ואמר מרי תרתין ככרין יהבת
domin' eius ei ait super ea negotiādo lucratus si alia duo ecce mihi
לי הא תרתין אחרנין אתתנת עליהן: 23 אמר לה מרה
super fuisti fidelis leui super & fidelis bone serue bene est

או עבדא טבא ומהימנא על קליל מהימן הוית על
is etiam autē accessit domini tui in gaudium intra constituam te multa
סני אקיימך עול להדודרה דמךך: 24 קרב דין אף הו
sis quia vir te sum sciens Dne mi & ait talentum unū q acceperat

דנסב הדא ככרין ואמר מרי ידע הוית לך דנכרא אנת
vnde tu & congregas seminasti non ubi tu & metis durus
קשיא והעד אנת איכא דלא ידעת ומכנש אנת מן איכא
in terra talentū tuū abscondi & abies & timui sparsisti non

דלא כדורת: 25 ודהלת ואולת טשיתא ככרך בארעא
nequam serue ei & dixit domin' ei' respondit q tuū est tibi est ecce
הא אית לך דילך 26 ענא מרה ואמר לה עבדא כישא
seminavi non ubi sum quia metes me eras sciens & piger

והבננא ידע הוית לי דהעד אנא איכא דלא ידעת
tibi fuit conueniens sparsi non vnde sum & congregas
ומכנש אנא מן איכא דלא כדורת: 27 ולא הוא לך
fuisse & repetens ego fuisse & veniens mensi super argenti mei committere

דתרמא כספי על פתורא ואתא הוית אנא ותבע הוית
ei & date talentum ab eo ergo tollite fanoze eū q meum est
דילו עם רביתה: 28 סבו הביל מנה ככרא והביה להו
talenta decem cui sunt.
דאית לה עסר ככרין

20 και προσελθων ο τα πέντε ταλαιπα λαβων, προσηγάει και θησαυριζει ταλαιπα, λέγων, κύριε, πέντε ταλαιπα μοι
παρέδωκας· ἴδε θησαυριζομενα κατηρακα εν αυτοις. 21 εφη δε αυτω ο κύριος αυτου, ὁσος λεγα σοι εστι
παις, οτι ολιγα ης πιστος, οτι πολλων σε καταστρεσει· εισηθη εις των γκαρ τω κυριω σου. 22 προσελθων δε και
ο τα δυο ταλαιπα λαβων, επει, κύριε, δυο ταλαιπα μοι παρεδωκας· ἴδε θησαυροταλαιπατα καταθησαυρισται εν
αυτοις. 23 εφη αυτω ο κύριος αυτου, ὁσος λεγα σοι εστι, οτι ολιγα ης πιστος, οτι πολλων σε καταστρεσει. εισηθη εις
των γκαρ τω κυριω σου. 24 προσελθων δε και ο ταλαιπατα ελησως, επει, κύριε, εγνωσεν οτι σκληρος ει
δουλωπις, θησαυριζομενα σου και εσπιρα, και συμαγωμεν ο τον υδισκορπισα. 25 και φοβηθεις απηλθων εκερτα το
ταλαιπα σου εν γη· ηθδε εγος το σου. 26 αποκριθεις δε ο κύριος αυτου, εφ αυτω, ποιησος δε ο λεγα σοι
ηθες οτι ηθεις ο πικρος εσπιρα, και συμαγωμεν ο τον υδισκορπισα. 27 εδξ ουωσ βαλεις το γκαρ μου εις
τραπηλιδας, και ηθων εγω εκομισαμην εη τον εμου σου τασα. 28 αρα ουωσ αυτω τον ταλαιπατα, και εθη
την εγερτα δε ταλαιπατα.

vero is ei & adicietur ei dabitur cui est enim ei
 לִמְנוּן גִּיר דְּאִית לֵה נְתִיב לֵה וְנִתְּוֹסֵר לֵה הוּ דִין
 & seruum ab eo auferetur ei quod est id etiam cui non est
 דְּלִית לֵה וְאִף הוּ רְאִית לֵה נִשְׁתַּקֵּל מִנָּה וּלְעִבְרָא
 & stridor fletus erit illic exteriores in tenebras eicite ociosum
 בְּטִילָא אִפְקוּהִי לְחִשׁוּבָא כִּרְיָא תַּמָּן נְחֹא כִּבְיָא וְהוֹרֵק
 dentium

שְׁנַיִם

canditoru & feria sexta & iustorum rectoru in comemoratione lectio
 קְרִינָא כְּרוּכְרָנָא דְכֹאנָא וְדִיקָא וְדַעְרוּבְתָא דְחֹרָא
 angeli eius & omnes in gloria sua hominis Filius autem uenit cum
 מָא דְאֵתָא דִין כְּרָה דְאִנְשָׁא בְּשׁוּבְחָהּ וְכִלְהוּן מְלָאכְוֵהּ
 gloriae suae thronum super sedebit tunc cum eo sancti

קְרִישָׁא עֲמָרָה הִידִין נִתְּבַעַל תְּרוּנוֹס דְּשׁוּבְחָהּ
 vna ab vnam eas & separabit gentes omnes coram eo & congregabuntur
 וְנִתְּכַנְשׁוּן קְרִמְוֵהּ כִּלְהוּן עֲמָמָא וְנַפְרֵשׁ אֲנוּן הַדְּמָן הַד
 oues & statuet hœdis ab oues separat pastor sicut

אִיד רֵעִיא דְּמַפְרֵשׁ עֲרַבָא מִן גְּרִימָה וּנְקִיִּים עֲרַבָא
 rex dicit tunc sinistra sua à & hœdos dextera sua à
 מִן יְמִינָה וְגִדְיָא מִן סְמָלָה וּ הִידִין נֹאמֵר מְלָכָה

regnum possidete patris mei benedicti venite dextera sua qui à iis
 לְהַנּוּן דְּמִן יְמִינָה תּוּ בְּרִיכוּהִי דְאִבִּי יִרְתּוּ מְלָכוּתָהּ
 enim esurini mundi constitutione à vobis est q̄ paratum

דְּעִירָא הוּת לְכוּן מִן תְּרִמִּיתָה רַעֲלָמָה וּ כְּפִנַת גִּיר
 hospes & ppinasti mihi & sicuti ad manducadū mihi & dedistis
 וְהִתְתּוּן לִי לְמֹאכֵל וְצִהִירַת וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי

fui infirmus & operuistis me fui nudus & collegistis me fui
 הוּת וּבְנִשְׁתּוּנִי וּ עֲרַטְלִיא הוּת וּכְסִיתוּנִי כִּרְיָה הוּת
 dicenti tunc ad me & venistis vinctoru & in domo & visitastis me

וּסְעִרְתּוּנִי וּבֵית אִסְרִיא וְאִתִּיתוּן לּוּתִי וּ הִידִין נֹאמְרוּן
 & pauimus te tu q̄ esurires vidim⁹ te quādo Dñe noster iusti illi ei
 לְהַנּוּן זְדִיקָה מְרוּן אִמְתּוּ הוּזַיךְ דְּכַפְּן אַנְתּוּ וְתִרְסִינְךָ
 & ppinauimus tibi tu quod sitires aut

או דצאה אנת ואשקינך

29 Omni enim habenti dabitur, & abundabit: ei autem qui non habet, & quod videtur habere auferetur ab eo.

30 Et inutilem seruum eicite in tenebras exteriores: illic erit fletus & stridor dentium.

31 Cum autem uenerit Filius hominis in maiestate sua, & omnes angeli cum eo, tunc sedebit super sedem maiestatis suae:

32 Et congregabuntur ante eum omnes gentes, & separabit eos abinuicem, sicut pastor segregat oues ab hœdis.

33 Et statuet oues quidem à dextris suis, hœdos autem à sinistris.

34 Tunc dicit rex his qui à dextris eius erunt, Venite benedicti Patris mei, possidete paratum vobis regnum à constitutione mundi.

35 Esurivi enim, & dedistis mihi manducare: sitiuvi, & dedistis mihi bibere: hospes eram, & collegistis me.

36 Nudus, & operuistis me: infirmus, & visitastis me: in carcere eram, & venistis ad me.

37 Tunc respondebunt ei iusti, dicentes, Domine quando te vidimus esurientem, & pauimus: sitientem, & dedimus tibi potum?

29 תְּיָן עֲרָבָא וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי
 30 אִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי
 31 אִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי
 32 אִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי
 33 אִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי
 34 אִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי
 35 אִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי
 36 אִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי
 37 אִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי

38 Quando autem te vidimus hospitem, & collegimus te: aut nudum, & cooperuimus te?

39 Aut quando te vidimus infirmum, aut in carcere, & venimus ad te?

40 Et respondens rex, dicit illis, Amen dico vobis, quandiu fecistis vni de his fratribus meis minimis, mihi fecistis.

41 Tum dicit & his qui à sinistris erūt, Discedite à me maledicti in ignem æternū, qui paratus est diabolo & angelis eius;

42 Esuriui enim, & nō dedistis mihi manducare: sitiui, & nō dedistis mihi potum:

43 Hospes eram, & nō collegistis me: nudus, & nō operuistis me: infirmus, & in carcere, & nō visitastis me.

44 Tunc respondebunt ei & ipsi, dicentes, Domine, quando te vidimus esurientem, aut sitientem, aut hospitem, aut nudum, aut infirmum, aut in carcere: & nō ministravimus tibi?

45 Tunc respondebit illis, dicens, Amen dico vobis, quandiu nō fecistis vni de minoribus his, nec mihi fecistis.

46 Et ibunt hi in supplicium æternum: iusti autem in vitam æternam.

tu q nud^o esses aut & collegim^o te tu q hospes esses vidim^o te & quando
ואמתי הזינך דאכסניא אנת וכנשנך או דערטלי אנת
& venim^o vinctorum in domo aut infirmum vidim^o te & quādo & cooperuim^o te
ובסניך; 39 ואמתי הזינך כריהא או בבית אסירא ואתין
vobis ego dico amen eis & dicit rex & respondens ad te
לוהך; 40 וענא מלכא אמר להון אמין אמר אנא לכוין

fecistis ipsi mihi minimis fratrib^o meis istis ex vni fecistis quia quandiu
דכמא דעברתון לחד מן הליו אחי זעורא לי הו עברתון;
maledicti à me vobis abire sinistra sua qui à his etiam dicit tunc
הדין נאמר אף להנון דמן סמלה זלו לכוין מני ליטא
& angelis eius calumniatori qui paratus est æternum in ignem
לנורא: דלעלם דמטבא לאכל קרצא ולמלא אבוהי;

nec & sitiui ad manducandū mihi dedistis nec enim esuriui
בפנת גיר ולא יהבתון לי למאכל וצחירת וליטא
& nudus collegistis me & non fui hospes dedistis mihi potū
אשקיתונני; 41 ואכסניא הוית ולא כנשתונני וערטליא

fui vinctorum & in domo fui & infirmus operuistis me & non fui
הוית ולא כמיתונני וכריהא הוית ובית אסירא הוית
Dnē noster & dicēt illi etiam respōdebūt tunc visitastis me & nō

collegistis me: nudus, & nō operuistis me: infirmus, & in carcere, & nō visitastis me.
דנענון ואף הנון ונאמרן מרן
aut nudum aut hospitem: aut sitientem aut esurientem vidim^o te quādo

אמתי הזינך כפנא או צדיא או אכסניא או ערטליא או
respōdebit tunc ministravimus tibi & nō vinctorum in domo aut infirmum

כריהא או בית אסירא ולא שמשנך; 45 הדין נענא
fecistis non q quandiu vobis ego dico amen illis & dicit

ונאמר להון אמין אמר אנא לכוין דכמא דלא עברתון
isti & ibunt fecistis mihi non etiam minimis istis ex vni
לחד מן הליו זעורא אף לא לי עברתון; 46 ונאולון הליו

æternam in vitam & iusti æternam in supplicium
לתשניקא דלעלם וזיקא לחיא דלעלם;

caput
כפל און כו
chrismatis & cōsecratio secretorū quinta die
דיום חמשא דארוא וקודש מורון

C A P. X X V I.

38 πότε δὲ σε εἶδον ἄνθρωπος, καὶ συνεκάλυψα, ἢ γυμνός, καὶ περιεβάλον; 39 πότε δὲ σε εἶδον ἄνθρωπος, ἢ ἐν
φουλακῇ, καὶ ἠλθον παρὰ σοῦ; 40 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς, ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε
ἐν ἑστέων ἑνὶ ἀδελφῶν μου ἧστὶ ἐλαχίστου, ἐμοὶ ἐποιήσατε. 41 πότε ἐρεῖ ὁ κύριος ἡ δυνάμις, παραβύβηθε ἀπὸ
ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι, εἰς τὸ πῦρ τῶν αἰώνιων, τὸ ἡτοιμασμένον ὑμῖν ὅτι ἔσθε ὡς οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ. 42 ἐπιτάσσεται
αὐτῷ, καὶ ἔσθ' ὡς τὸ μοῖρα γαζίου, ἐδύνησα, καὶ ἐποίησατέ με ξείνος ἢ μὴ, καὶ ἐσυνήγαγέ με. 43 γυμνός, καὶ
περιεβάλον με ἄνθρωπος, καὶ ἐν φουλακῇ, καὶ ἐκείνη ἐξέλαθέ με. 44 πότε ἀποκριθήσονται αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ, λέ-
γοντες, κύριε, πότε σε εἶδον πενήτην, ἢ δυνήτην, ἢ ξείνον, ἢ γυμνόν, ἢ ἄνθρωπον, ἢ ἐν φουλακῇ, καὶ ἐδουλοῦσά σου; 45
πότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς, λέγων, ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐκ ἐπινοήσατε ἐν τούτων ἑνὶ ἐλαχίστου, ἐμὲ ἐμοὶ
ἐποιήσατε. 46 καὶ ἀπελεύσονται ἑκεῖ εἰς κόλασιν αἰώνιων οἱ δὲ ἐδύναστοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Κεφ. κς.

